

55de Møde.

Lørdagen den 13de Januar.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at annoncere, at 4de Landstingsmand for 7de Kreds (C. Petersen) og 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Neergaard) og 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (M. Nielsen), som alle have været fraværende i længere Tid end tvende Møder, nu have indfundet sig i Thinget.

Den første Sag, som staaer paa Dagsordenen, er Fortsættelsen af anden Behandling af Forslag til Lov om Tiendens Afløsning. Det var ved Behandlingen af § 2 i Lovforslaget med det dertil stillede Ændringsforslag, at vi standsede i sidste Møde, og det er altsaa Fortsættelsen af Behandlingen af dette Affnit, der nu vil finde Sted. Den 5te Landstingsmand for 9de Kreds har Ordet.

Krump: Der staaer Noget i denne Paragraph, som er under Forhandling, som det har været mig meget svært, at faae gjort gjældende i Udvalget, og som jeg heller ikke har noget stort Haab om at faae gjort gjældende her i det ærede Thing. Der staaer nemlig, at Staten oppebærer Bederlaget for de geistlige Embedsmænd tillagte Tiender. Dette Bederlag vil andrage henved 18 Millioner Rbd., og vil, efter Landbocommissionens Forslag, være at anvende til extraordinære Afbetalinger af Statsgjælden. Disse Ord „ville være at anvende til extraordinære Afbetalinger af Statsgjælden“ anfaae jeg det ikke at være fornødent at optage i Paragraphen; thi jeg troede, at det vilde være en Selvfølge. Imidlertid har jeg fundet, at det var meget uheldigt, at disse Ord ikke ere blevne optagne i Paragraphen; thi, havde de staaet der, da vilde man ikke længere kunne være i Tvivl om, at de 18 Millioner Rbd., som indkomme i rede Penge — ved at sammenholde § 2 med § 27 i Lovforslaget, vil det nemlig være klart, at disse 18,000,000 Rbd. indkomme i rede og contante Penge —, vilde kunne blive brugte til at indfri hele vor 5 Procent Gjæld, til at bortskaffe alle de 5 Procents Obligationer, som for Tiden trykke vort Pengemarked. Naar

det nu forholder sig saaledes, at Staten her ved sættes i Stand til, at bortskaffe fra Pengemarkedet 18 Millioner Rbd. Obligationer i 5 Procent Papirer, da maa jeg dog spørge det høitærede Thing, om Virkningen heraf ikke vilde være meget større end den, som Tiendeafsløsningsobligationerne kunde faae til Skade for Pengemarkedet. Det er nemlig af det ærede Fleertal i Udvalget antaget, at der af disse Papirer kunde komme 12 a 14 Millioner paa Pengemarkedet, medens jeg har søgt at godtgjøre ved denne Sags første Behandling, at end ikke Halvdelen af dette Beløb efter Rimelighed vilde komme derhen i en halv Mennekealder. Det har været mig meget svært, at faae det ærede Udvalg til at gaae ind paa dette Punkt af Lovforslaget, og først igaar har den ærede Ordfører berørt det; men han har aldeles uventet opstillet saadanne Betæneligheder derved, som jeg slet ikke har kunnet tænke mig. Den ærede Ordfører har nemlig opstillet den Mulighed, at de 5 pCt. Papirer kunne være bortskaffede fra vort Pengemarked inden den Tid. Jeg troer ikke, der er nogen Grund til det Haab, at vore Finantseres Stilling skulde være saa glimrende, at vi i Løbet af nogle faa Aar skulle kunne indløse den hele 5 pCt. Gjæld. Jeg troer ikke, der er nogen Grund til at antage denne Mulighed, men set, at den var tilstede, da vilde det jo vidne om, at vore Finantser vare komne i en saa glimrende Tilstand, at der vistnok ikke vilde være nogen Fare ved, at nogle faa Millioner af Tiendeafsløsnings-Obligationerne Tid efter anden kom paa Pengemarkedet. Jeg troer saaledes ikke, at der er nogen virkelig Indvending i det, den ærede Ordfører har anført, mod den Bemærkning af mig, at disse 18 Millioner kunde afløse vor hele 5 pCt. Gjæld. Den ærede Ordfører har fremdeles søgt at gjøre gjældende, at disse Obligationer kunde Staten ikke altid komme i Besiddelse af, uden ved at betale dem over pari. Dette er ingenlunde Tilfældet; thi Staten kan opsigte disse Papirer fra Aaret 1856. Saaledes, som Forslaget nu foreligger, vil jo denne hele Foranstaltning først til denne Tid kunne træde i Kraft, og først da vil der kunne være Tale om, hvad Indflydelse det vil faae paa Pengemarkedet. Staten vil til den Tid kunne opsigte Aar for